

JUSTITSMINISTERIET

Udlændingeafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 27. juni 2013
Kontor: Udlændingekontoret
Sagsbeh: Anne Marie Wegersleff
Hansen
Sagsnr.: 2013-0030-1232
Dok.: 751156

Hermed sendes endelig besvarelse af spørgsmål nr. 458 (Alm. del), som Retsudvalget har stillet til justitsministeren den 8. januar 2013. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (DF).

Morten Bødskov

/

Joachim Kromann

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 458 (Alm. del) fra Retsudvalget:

”Ministeren bedes redegøre for, om lovgivningen i England og Frankrig indeholder mulighed for at nægte indrejse og/eller at udstede et indrejseforbud til f.eks. hadefulde prædikanter og ekstremister, som på en særlig grovkornet verbal måde i flammende taler opildner til et had mod demokratiet og landets politiske system, sikkerhed og stabilitet, og i givet fald for hvor længe et sådant forbud er gældende og om den udlænding, der har fået et indrejseforbud, skal gøre noget aktivt for at få forbuddet hævet og i givet fald hvad.”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet anmodet Udenrigsministeriet om at indhente en udtalelse fra henholdsvis de britiske og de franske myndigheder på området.

Indenrigsministeriet i Storbritannien (Home Office) har oplyst følgende:

”Ministeren (som regel the Home Secretary, som er den britiske indenrigsminister) har beføjelse til at udelukke en ikke EU/EØS-statsborger fra Storbritannien, hvis ministeren finder, at pågældende udenlandske statsborgers tilstedeværelse ikke er befordrende for almenvellet. En udenlandsk statsborger, som er blevet udelukket efter beslutning af ministeren, vil få afslag enten ved indrejse eller ved ansøgningen om visum.

Jf. spm. 459 er udtrykket ”ikke befordrende for almenvellet” ikke nærmere defineret, men omfatter ”uacceptabel adfærd” som beskrevet i besvarelsen af spørgsmål 459. Muligheden for at udelukke skal udøves rimeligt, konsekvent og proportionalt og det skal også være i overensstemmelse med Storbritanniens Human Rights Act fra 1998.

En beslutning om udelukkelse er i kraft, indtil ministeren måtte træffe beslutning om at ophæve udelukkelsen. Det er muligt for den enkelte at rejse sagen for ministeren i forbindelse med en beslutning om udelukkelse og i sager om ”uacceptabel adfærd”, hvis den pågældende tager afstand fra sine tidligere udmeldte synspunkter offentligt, og beslutningen om udelukkelse vil så blive taget til fornyet overvejelse.

Der er ingen automatisk ret til at appellere en beslutning om udelukkelse, men en person kan søge om at få afgørelsen prøvet (”judicial review”) ved Højesteret. Retten vil da overveje rimeligheden og proportionaliteten af en beslutning om udelukkelse. Hvis vedkommende mister en eksisterende status som indvandrer pga. beslutningen om udelukkelse, så vil dette

kunne appelleres iht. udlændingelovgivningen, sandsynligvis ved Udlændingedomstolene (The Asylum and Immigration Tribunal or the Special Immigration Appeals Commission).

I henhold til immigrationslovgivningen har de såkaldte *Entry Clearance Office* (som udsteder visum) samt de såkaldte *immigration officers* ved grænsen mulighed for at nægtes indrejse til en person på baggrund af, at vedkommendes karakter, adfærd eller tilknytning eller tilstedeværelse i UK ikke vil være befordrende for almenvellet.

For så vidt angår EØS-statsborgere indeholder den britiske lovgivning om indvandring reglerne fra den relevante forordning fra 2006 (som ændret i 2009) betingelserne vedrørende udelukkelse af EU/EØS-statsborgere fra UK. En sådan beslutning (kaldet en udelukkelsesordre) skal være begrundet i hensynet til den offentlige orden, sikkerhed og sundhed. Afgørelsen skal desuden, blandt andre overvejelser, afspejle den personlige adfærd fra den pågældende person, og denne adfærd skal udgøre en reel, umiddelbar og tilstrækkelig alvorlig trussel, der berører en grundlæggende samfundsinteresse. En beslutning herom gælder, indtil ministeren ophæver udelukkelsesordren, og indebærer et lovpligtigt afslag på indrejse til Storbritannien. Der er undtagelser fra denne regel i de forordninger, der finder anvendelse på appellmuligheder, da der i immigrationsager er en automatisk ret til at appellere en beslutning om udelukkelse af en EU/EØS-statsborger fra UK. Opholdets længde kan give en udelukket person mulighed for at komme til UK, mens appelsagen forløber.

I forordningerne findes der også mulighed for, at *immigration officers* kan nægte indrejse på grund af den offentlige orden, sikkerhed eller sundhed. Det samme gælder ved grænsen, men et sådant afslag vil kun gælde for dette forsøg på at indrejse i UK. En ny afgørelse vil skulle foretages på efterfølgende forsøg.”

Indenrigsministeriet i Frankrig (Ministère de l’Intérieur) har oplyst følgende:

”Frankrigs deltagelse i Schengen-samarbejdet medfører adgang til Schengen-informationssystemet SIS. Databasen giver blandt andet oplysninger om uønskede udlændinge, der nægtes indrejse.

På nationalt plan benyttes det såkaldte FPR-informationssystem (Fichier des personnes recherchées), en form for kriminalregister, der ud af en liste på 21 underafdelinger også indeholder en fortegnelse over personer med indrejseforbud.

Oplysningerne i registeret føres løbende ajour. Cirka hver tredje til fjerde måned bliver de berørte instanser kontaktet for at af- eller bekræfte forbuddets fortsatte opretholdelse. Men er man registreret i systemet har man også selv mulighed for at anmode om en ophævelse af forbuddet.”